

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג

ללכת בדרכי נועם

הרב יהושע קליינלרר

אין כבר צורך לקיים תורה ומצוות. הדברים הללו הגיעו לידיעתם של כמה בחורי ישיבה והם התחילו להתנגב לתוך המחנות, שהיו מגודרים בגדרות תיל עוד מימי הבריטים, במטרה לשוחח עם העולים ולהשפיע עליהם לעמוד בתוקף על דתם ואמונתם. לא פעם נתפסו הבחורים המסתננים, וגם חטפו מכות, וכך החלה למעשה תנועת ה"פעילים".

בהמשך, כאשר הגיעו העליות הגדולות ממדינות צפון אפריקה בסוף שנות ה"ים (שנות החמישים) ותחילת שנות ה"פ" (שנות השישים), הוקמו מושבי עולים על ידי תנועות ההתיישבות השונות, והעולים חולקו בין המושבים על פי מפתח מפלגתי - כך שמפלגת השלטון דאז - מפא"י, קבלה כחמישים אחוז מהעולים, וחלק גדול מהעולים שהיו חרדים לדבר ה', עם זקנים ופאות, נשלחו למושבים, בעלי אופי חילוני גמור שהיו שייכים לתנועת מפ"ם.

הפעילים השתדלו לסייע לעולים ולהדריך אותם שאם רצונם שילדיהם ימשיכו לקבל חינוך מסורתי על פי רוח ישראל סבא, עליהם להתעקש להעביר את הילדים לבתי ספר דתיים. הייתה מלחמה של ממש על אופי חינוכם של העולים, שכן בכל מושב היו מדריכים מטעם המפלגות השונות ששלטו בהקצאת העבודה, מכסות הזרעים, חלוקת הדואר וכו', ועל פיהם יישק כל דבר, והם הפעילו לחץ והטילו פחד על האנשים. ב"ה, בעקבות הפעילות העיקשת של מתנדבי הפעילים הוקמו בתי ספר דתיים ברבים מהמושבים, ובעקבות כך החלו גם ביקורי שבת במושבים - בחורים היו נוסעים לשבת, דורשים בבתי הכנסת, ומעוררים על ענייני חינוך, כשרות, עירובין וכדומה. מאוחר יותר החלה פעילות של המיסיון הנוצרי בקרב ציבור העולים, וגם כאן התגייסו פעילי ארגון "יד לאחים", ועסקו בהעברת ילדים למוסדות דתיים ותורניים, ובהדפסת חומר הסברה בשפתם של העולים.

אחרי שנכחתי לראות מה הצלחנו לפעול עם העולים מרומניה בעקבות ביקור קצר של כמה שעות, החלטתי להצטרף לפעילות הזו. הרב שלום בער ליפשיץ ע"ה, שהיה מראשי הפעילים ובהמשך ממקימי "יד לאחים", שלח אותי לשליחויות למשרד החינוך, שהיה אז מעוז אנטי דתי, וכן למשרד הדתות. הצלחתי לקשור קשרים טובים עם כמה פקידים במשרדים הללו, ודרכם הצלחנו לקדם אישורים להקמת בתי ספר דתיים וכדומה.

בשלב מסוים התעורר צורך לגייס משאבים לטובת כל הפעילות הזו, ואני נשלחתי לשם כך למסע התרמה בארצות הברית.

לפני שנסעתי קרא לי הרב ליפשיץ וביקש ממני בסוד שאכנס לרבי מליובאוויטש. אמנם הפעילות לא הייתה משויכת בגלוי לחב"ד, מרבית המתנדבים היו מיישיבות ליטאיות וספרדיות, אבל הסתבר

היכרות שלי עם ארגון "יד לאחים", שבשעתו נקרא "הפעילים", החלה בסוף תקופת לימודי בישיבת "חברון". הגיעה לשכונת קריית יובל בירושלים קבוצה גדולה של עולים מרומניה, שהיו כולם יהודים חרדים, אמנם לא תלמידי חכמים, אבל יראים ושלמים, שומרי תורה ומצוות. הגיעה אז קריאה מה"פעילים" שצריך לצאת לטפל בנושא של גיוס בנות לצבא, והרבה בחורים יצאו לשם. התברר שהודיעו להם עוד באנייה בדרך לארץ, שאמנם יש אפשרות לבנות דתיות להשתחרר מהצבא, אבל הטעו אותם וסיפרו להם שלשם כך חובה על הבנות לגלה את שערותיהן וללבוש גרביים שחורות, ולזה כמובן הבנות לא הסכימו. עברנו בין המשפחות, דיברנו אתם והסברנו להם את המצב לאשורו. החתמנו את הבנות על הצהרה שרצונן להשתחרר מהשירות הצבאי, ובהמשך גם הבאנו להם סידורים ותשמישי קדושה, וגם רשמנו את הילדים הצעירים יותר לבתי ספר דתיים, ואכן בהמשך הוקם בקריית יובל בית ספר ממלכתי דתי של חב"ד.

למעשה, המערכה הזו של סיוע לעולים לשמר את שמירת התורה והמצוות שלהם, החלה עוד שנים קודם לכן. הגיעה עלייה גדולה מתימן, והעולים שוכנו במחנות ששימשו בעבר את הצבא הבריטי והוסבו למחנות עולים. המחנות הללו היו סגורים בפני מבקרים מן החוץ, ומי שניהל את העניינים שם היו בדרך כלל מדריכים ומדריכות חברי קיבוצים שממש הובילו מסע של התרחקות כפויה מסממני הדת, שכללה גזיזת זקנים ופאות, וחינוך הילדים לכך שבארץ ישראל

«

הוא לא פירט ואני כמוכן לא שאלתי, אבל אני מאמין שהוא פעל מאחורי הקלעים והפעיל את הקשרים שלו.

אחת העצות של הרבי לגבי ההשפעה על האנשים בנושא הרישום לבתי ספר ובכלל, הייתה שחובה ללכת בדרכי נועם, ולשאוף כמה שיותר ליצור קשר אישי עם האנשים. "לא נורא אם ידברו אתם גם על הבעיות האישיות, להתעניין בהם מתוך קרבה וידידות", אמר הרבי. "אסור שירגישו שבאו רק לקחת את הילדים, אלא שבאמת מתעניינים בטובתם, וכך ייווצר קשר של אמון".

בסיום היחידות הרבי נפרד ממני בחום ובלבביות, בירך אותי בברכה ובהצלחה בשליחותי, ועל פי בקשתי בירך גם את בני משפחתי. הביקור אצל הרבי היה עבורי חוויה מרתקת שגם אחרי ארבעים ושש שנה לא משה מזיכרוני.

הרב יהושע קליינרר הינו חסיד גור, אשר היה מראשי ארגון הפעילים "יד לאחים", ומתגורר כיום באשדוד. הוא רואיין בביתו בחודש אדר ראשון, תשע"ו (2016).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< בתשי"ב (1951) — הרבי שלח את ברכתו ואת איחוליו החמים לוועד של ישיבת חב"ד החדשה שנוסדה במלבורן, אוסטרליה, לרגל פתיחתה שתוכננה להתקיים שלושה ימים אחר כך, בתאריך י' בכסלו. ז' בכסלו

1. אגרות קודש, כרך ה, עמ' סה

שהרבי היה מעורה מאוד בכל הפעילות, הרב ליפשיץ היה מדווח לו ומתייעץ אתו, והרבה מהפעילות התנהלה בעידודו ובהכוונתו הישירה. אחר כך התברר לי שגם פעילים מרכזיים מהזרם הליטאי, כמו הרב צבי וויינמן, הרב שלמה הופמן והרב אברהם רביץ ז"ל, עמדו בקשר עם הרבי כאשר ביקרו בארה"ב.

הגעתי לארה"ב ימים ספורים אחרי י' שבט תש"ל, שאז ציינו מלאת עשרים שנה לנשיאתו של הרבי. ביום חמישי נכנסתי ל-770 להתפלל ערבית, והתקבלתי בכבוד רב. פיננו לי מקום קרוב לרבי, והתברר לי שהרבי כבר ידע מי אני. אחרי התפילה ניגש אלי הרב דוד חנוזין מפתח תקווה ואמר לי, "הרבי רוצה שתיכנס אליו". אמרו לי לבוא ביום ראשון בלילה, יום בו הרבי מתחיל לקבל אנשים ליחידות, בשעה שבע וחצי ומסיים בדרך כלל רק לפנות בוקר.

כשהגיע תורי להיכנס אל הקודש פנימה, קיבל אותי הרבי במאור פנים ובחיוך גדול, והזמין אותי לשבת. בתחילה סירבתי, אך אחרי שהרבי התעקש שלוש פעמים, ישבתי. למרות השעה המאוחרת לא היה ניכר על הרבי שום עייפות, והוא החל להתעניין ברקע שלי ושאל אותי היכן למדתי. הוא כבר ידע את שמי, ואמר ששמע שבאתי מטעם הפעילים שעושים דברים גדולים וחשובים, ואז הרבי החל לשאול על פרטי העבודה של הפעילים. מתוך שאלותיו של הרבי, ניכר היה שהוא מעורה מאוד בעבודת הפעילים; הוא התעניין לגבי מבצע שבתות - לכמה מושבים יוצאים כל שבת, מה הן התוצאות, מה מצב העירובין במושבים. כמו כן התעניין הרבי לגבי הרישום לבתי הספר, לאלו בתי ספר לוקחים את ילדי העולים, האם יש מספיק מקום במוסדות, כמה מהילדים נקלטים בהצלחה, וכמה מהם נפלטים מהמערכת - התעניינות ממש לפרטי פרטים.

סיפרתי לרבי גם בנוגע לחומרי ההסברה והעלונים שהוצאנו לאור והפצנו, והרבי אמר שזה חשוב מאוד להמציא לעולים את המידע הזה בשפתם. הוא גם התעניין מאוד בנוגע לעבודה שנעשתה נגד המיסיון שפעל בצורה חזקה באותה תקופה להעביר יהודים על דתם, ו"הפעילים" הצליחו בדרכים שונות לשבש ולסכל את פעילותם. סיפרתי לרבי שאחת הבעיות היא שהעיתונות אינה תומכת מספיק במאבק שלנו, מסתירים את המידע על הפעילות המיסיונרית ובוודאי שלא כותבים נגדה. הרבי הבטיח שישוחח על כך עם העיתונאי שמואל אבידור הכהן, שערך באותה עת את העיתון הנפוץ 'פנים אל פנים', ובהמשך הוא אכן קיים אתנו ראיון נרחב.

הפגישה נמשכה כארבעים דקות. במשך הפגישה דפקו המזכירים כמה פעמים ופתחו את הדלת. בפעם הראשונה הסתובבתי אינסטינקטיבית, אך הרבי סימן לנועת ביטול בידו וחיך חיוך רחב, כאומר, "זה שום דבר, המשך הלאה". בכלל, אני נכנסתי אל הרבי מתוך חרדת קודש, אבל הוא מצדו שידר תחושה נינוחה מאוד. לאורך כל השיחה הוא היה קשוב מאוד, ערני ודרוך והאזין במלוא תשומת הלב. הוא הניד בראשו וחיך מפעם לפעם תוך כדי שדיברתי, וכשהעליתי איזו בעיה - אם זה בעיות כשרות במושבים, תקציבים למבני בתי ספר וכדומה - התכופף מעט קדימה, ופניו הרצינו. הוא גילה עניין והיה מרוכז כל כולו בשיחה שלנו ובשום שלב לא נתן לי את התחושה שהוא ממנהר, למרות שבחוץ חיכו עוד אנשים רבים.

הרגשתי שהרבי תפס מיד את מהות הבעיות, גילה אכפתיות ורצה לפתור אותן. על הרבה מהנושאים שהעליתי הוא הגיב, נתן הצעות ותשובות, ועל חלק מהבעיות אמר, "אראה מה לעשות בקשר לזה";

מוזכר ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות טל' 03-373-1777

בשבילנו

בריאות זו שליחות!

ר' איד, לא משנה איפה אתה נמצא על המלוכוס, הרופאים שלנו איתך אונליין בכל מקום ובכל שעה.

<p>מוקד אחיות 24 שעות ביממה</p> <p>צוות אחיות מנסות עמדת לשיחות בכל שעה למתן ייעוץ והכוונה במסגרת נשיא בריאות</p>	<p>רופא עור אונליין בשעות הלילה</p> <p>טוב המומחים שלנו ברפואת עור זמינים עבורך מידי יום חול למתן ייעוץ רפואי וחווית זעת במסגרת נשיא בריאות בין השעות 20:00-24:00</p>	<p>רופא משפחה אונליין</p> <p>רופאי המשפחה שלנו זמינים עבורכם למתן ייעוץ רפואי, הפניות ומרשמים במסגרת הצורך בין השעות 20:00-24:00</p>	<p>רופא ילדים אונליין</p> <p>רופאי הילדים הכי טובים של כללית יעבדו ליוזי ייעוץ רפואי לילדים של אוניברסיטת תל אביב בשעות הלילה בין השעות 20:00-8:00</p>
--	--	---	---

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015